

A végzés rendelkező része

1. Az Elsőfokú Bíróság az ideiglenes intézkedés iránti kérelmet elutasítja.
2. Az Elsőfokú Bíróság a költségekről később határoz.

2009. szeptember 26-án benyújtott kereset — Applied Microengineering kontra Bizottság

(T-387/09. sz. ügy)

(2009/C 312/50)

Az eljárás nyelve: angol

Felek

Felperes: Applied Microengineering (Didcot, Egyesült Királyság) (képviselők: P. Walravens és J. De Wachter ügyvédek)

Alperes: az Európai Közösségek Bizottsága

Kereseti kérelmek

- Az Elsőfokú Bíróság semmisítse meg a Bizottság 2009. július 16-i határozatát, amely 258 560,61 euró kamatokkal növelt összegének visszafizetését rendeli el;
- a Bizottságot kötelezze a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

Jelen keresetben a felperes a 2009. július 16-i, a felperes részére az információs társadalom területén a különleges kutatási, technológia-fejlesztési és demonstrációs közösségi program (1998-2002) által finanszírozott IST-1999-11823 FOND MST („Formation of a New Design House for MST”) és IST-2000-28229 ANAB („Assessment of a New Anodic Bonding”) szerződés keretében kifizetett bizonyos összegek késedelmi kamatokkal növelt összegének visszafizetésére kötelező C (2009) 5797 végleges bizottsági határozat megsemmisítését kéri.

Keresete alátámasztására a felperes hét jogalapra hivatkozik.

Először is úgy érvel, hogy a Bizottság lényeges eljárási szabályokat sértett meg, amikor nem folytatott teljes és szabályszerű ellenőrzési eljárást. A felperes előadja, hogy a Bizottság nem tájékoztatta sem az ellenőrzési eljárás kezdetéről, sem annak befejezéséről, és nem vette figyelembe a felperes által benyújtott kifogásokat. A felperes továbbá arra hivatkozik, hogy a Bizottság megsértette a védelemhez való jogát, és a gondos ügyintézés elvét, valamint a gondoskodási kötelezettséget.

Másodszor a felperes előadja, hogy a Bizottság eljárása elévült, legalábbis azon kifizetések esetében, amelyekre az ellenőrzési

eljárás hivatalos kezdeténél több mint öt évvel korábban került sor.

Harmadszor a felperes úgy érvel, hogy a Bizottság nyilvánvaló mérlegelési hibákat vétett, amikor a támogatható költségekre vonatkozó szabályokat illetően az auditor téves értelmezését alkalmazta.

Negyedszer arra hivatkozik, hogy a Bizottság megsértette az alapvető szociális jogokat, valamint a méltányos díjazáshoz való jogot, amikor a minimálbért el nem érő óradíjakat fogadott el a munkavállalók tekintetében.

Ötödször a felperes kifejti, hogy a Bizottság megsértette a bizalomvédelem elvét azzal kapcsolatban, hogy az átlagos foglalkoztatási költségek felperes által javasolt munkamódszere megfelelő, illetve hogy a „célfizetések” gyakorlata a szerződő fél számára elfogadható.

Hatodszor azzal érvel, hogy a Bizottság megsértette az indoklási kötelezettségét, mivel teljes mértékben az ellenőrzési jelentésre támaszkodott, anélkül hogy figyelembe vette volna a felperes észrevételeit, illetve az ellenőrzési eljárás újbóli megnyitására irányuló kérelmét.

Végül a felperes előadja, hogy a Bizottság megsértette a gondos ügyintézés elvét és a gondoskodási kötelezettséget, amikor nem a megfelelő címre küldött leveleket, és nem vizsgálta a felperes által előadott érveket.

2009. június 22-én benyújtott kereset — Labate kontra Bizottság

(T-389/09. sz. ügy)

(2009/C 312/51)

Az eljárás nyelve: angol

Felek

Felperes: Kay Labate (Tarquinia, Olaszország) (képviselő: I. Forrester, QC)

Alperes: az Európai Közösségek Bizottsága

Kereseti kérelmek

- Az Elsőfokú Bíróság állapítsa meg, hogy a Bizottság az EK 232. cikk értelmében vett intézményi mulasztást követett el.
- Az Elsőfokú Bíróság kötelezze a Bizottságot a határozatának való megfeleléshez szükséges intézkedések meghozatalára.

- Az Elsőfokú Bíróság — annak elkerülésére, hogy a jelen ügyet a gyorsított eljárásban történő tárgyalás iránti külön kérelemmel kelljen terhelni — soron kívül bírálja el a jelen ügyet, és hat héten belül hozzon határozatot.
- Az Elsőfokú Bíróság rendelje el azoknak az egyéb, illetve további intézkedéseknek a meghozatalát, amelyeket szükségesnek ítél.
- Az Elsőfokú Bíróság a Bizottságot kötelezze a jelen eljárással kapcsolatos költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

2009. február 20-án a felperes az EK 232. cikk alapján kérelmet nyújtott be az iránt, hogy a Bizottság hozzon határozatot arról, hogy a személyzeti szabályzat 73. cikke és az Európai Közösségek tisztviselői foglalkozási megbetegedési és baleseti kockázatának fedezésére vonatkozó közös szabályozás alapján foglalkozási eredetű betegségnek ismeri el néhai férje tüdőrákját.

Ilyen határozat, illetve bármilyen álláspont határidőn belüli kialakítása hiányában a felperes annak megállapítását kéri a Bíróságtól, hogy a Bizottság — azzal, hogy ésszerű időn belül nem hozott határozatot a férje betegsége foglalkozási eredetűségének elismerésére vonatkozó kérelméről — nem tett eleget a személyzeti szabályzat 90. cikkéből és az Európai Közösségek tisztviselői foglalkozási megbetegedési és baleseti kockázatának fedezésére vonatkozó közös szabályozás 23. cikkéből eredő kötelezettségeinek, és ezért az EK 232. cikk értelmében vett intézményi mulasztást követett el.

2009. október 6-án benyújtott kereset — HSE kontra Bizottság

(T-399/09. sz. ügy)

(2009/C 312/52)

Az eljárás nyelve: angol

Felek

Felperes: Holding Slovenske elektrarne d.o.o. (HSE) (Ljubljana, Szlovénia) (képviselő: F. Urlesberger ügyvéd)

Alperes: az Európai Közösségek Bizottsága

Kereseti kérelmek

- Az Elsőfokú Bíróság semmisítse meg a vitatott határozat 1. cikkének g) pontját, amennyiben az a felperest felelősnek találja az EK 81. cikknek és az EGT-Megállapodás 53. cikkének megsértésében;
- semmisítse meg a vitatott határozat 2. cikkének i) pontját;

- másodlagosan csökkentse a felperessel szemben a vitatott határozat 2. cikkének i) pontjában kiszabott bírság összegét;

- a Bizottságot kötelezze a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

Jelen keresettel a felperes a 2009. július 22-i bizottsági határozat (COMP/39.396 — „kalciumkarbid és magnézium alapú reagensek az acél- és a földgázágazatban” ügy) azon részében történő megsemmisítését kéri, amelyben a Bizottság megállapította a felperes felelősségét az EK 81. cikk és az EGT-Megállapodás 53. cikke egységes és folyamatos megsértésében a kalciumkarbid- és magnézium-granulátumok előállítói között az árak rögzítésére, a piacok és ügyfelek felosztására és a bizalmas információk cseréjére irányuló kartell keretében. Másodlagosan a felperes a vele szemben kiszabott bírság csökkentését kéri.

Keresete alátámasztására a felperes előadja, hogy a Bizottság megsértette az EK 81. cikket és az 1/2003 rendeletet, amikor a következő esetekben tévesen alkalmazta a jogot:

A felperes elsősorban úgy érvel, hogy a Bizottság nem tudhatja be neki a TDR Metalurgija d.d. (TDR) magatartásáért való felelősséget, hiszen a HSE és a TDR sosem alkottak egyetlen gazdasági egységet. A felperes felelőssége megdönthető vélelmének hiányában (ilyen vélelem csak akkor állhatna fent, ha a TDR a HSE 100 %-os tulajdona lett volna) a Bizottság nem bizonyította, hogy a HSE ténylegesen döntő befolyást gyakorolt volna a TDR-re.

Másodsorban a felperes arra hivatkozik, hogy a Bizottság tévesen emelte meg elrettentés céljából a bírság alapösszegét valamennyi érintett esetében 17 %-kal. A felperes véleménye szerint a Bizottságnak figyelembe kellett volna vennie, hogy az elrettentési tényező nem indokolt a HSE esetében, mivel a Bizottság úgy határozott, nem ró ki bírságot a közvetlen elkövetővel, a TDR-rel szemben (akinek az esetében az elrettentési összeg megfelelő lehetett volna), és a felperes nem vett közvetlenül részt a versenyellenes magatartásban.

Harmadsorban a felperes úgy érvel, hogy a Bizottság nem vette figyelembe az enyhítő körülményeket a bírság összegének megállapításakor, mivel figyelmen kívül hagyta azon tényt, miszerint a felperes magatartása legfeljebb gondatlannak tekinthető a TDR piaci magatartása versenyjog megsértésének elkerülése végett való kellő felügyeletének elmulasztása kapcsán. A felperes továbbá arra hivatkozik, hogy a Bizottságnak figyelembe kellett volna vennie enyhítő körülményként azon tényt, miszerint a TDR-t mint vállalkozást az összejátszáson alapuló üzleti gyakorlatával együtt a felperesre „kényszerítették” a szlovén kormány politikai döntésének keretében, és nem a felperes választása volt megszerezni a TDR-t, valamint a kartellban való részvételét illetően befolyásolni ez utóbbi üzleti magatartását.